Ao. 1832. **No. 94**

GRONINGER COURANT.

Vrijdag *den 23 November.*

De COMMISSIE, *tot ondersteuning der huisgezinnen van de vrijwillig uitgetrokkene Groninger Schutters*, had de eer aan de daarbij belanghebbenden, in de Groninger Couranten van den 23 en 26 October ll., te kennen te geven, dat zij besloten had, de ontvangst van de maandelijksche bijdragen, op den, tot dien tijd gebruikelijken, voet, niet verder uit te strekken, dan tot over de toen loopende maand October, en wijders, dat er deliberatiën aanhangig waren nopens de wijze, op welke voortaan in de behoefte der vermelde huisgezinnen zou worden voorzien. Zij acht het zich nu ten pligt, aan hare deelnemers te berigten, dat de destijds aanhangige deliberatiën tot het besluit hebben geleid, dat de Commissie hare ondersteuning zal voortzetten uit fondsen, welke daartoe door het Stedelijk Bestuur, voor zoo verre noodig, zullen worden verstrekt. De Commissie heeft zich genoodzaakt gevonden, tot het Stedelijk Bestuur hare toevlugt te nemen, vermits hare fondsen, zoo door de weigering van verscheidene deelnemers, om verder bij te dragen, als door het vertrek of overlijden van anderen, van tijd tot tijd aanzienlijk verminderd, en niet meer toereikende waren, om de uitgaven te bestrijden. Zij kan echter niet afzijn, om van deze gelegenheid gebruik te maken, haren welmeenenden en hartelijken dank te betuigen aan die ingezetenen dezer stad, welke zoo ruim en aanhoudend tot hare fondsen hebben bijgedragen. Daardoor toch was de Commissie in staat, om, meer dan twee jaren lang, aan de huisgezinnen der vrijwillig uitgetrokkene Groninger Schutters, geheel uit *vrijwillige* bijdragen, den beloofden onderstand te verleenen. Groningen's brave ingezetenen hebben hierin weder boven die van de meeste steden onzes Vaderlands uitgemunt, alwaar reeds, sedert langeren of korteren tijd, de ondersteuning van meergenoemde huisgezinnen, van Stadswege, geschiedt.

De Commissie hare werkzaamheden, uitgenomen alleen de *maandelijksche* ontvangst der bijdragen, op uitdrukkelijk verzoek van het Stedelijk Bestuur zullende voortzetten, zal eerst, bij het einde derzelve, met de zoo gewenschte terugkomst der uitgetrokkenen, volledig verslag van het door haar verrigte kunnen doen. Inmiddels wil zij gaarne, van hare zijde, aan de ingezetenen gelegenheid geven, om, ter leniging van het bezwaar voor de Stadskas, door vrijwillige giften, tot het fonds bij te dragen. Zij zal over zulks, in *de eerste plaats*, tot dat einde nog eene zitting houden voor de, tot dus ver niet ingekomene, restanten, loopende tot en met de maand October, zullende deze zitting plaats hebben op het Stadshuis alhier, op *Maandag, den 26 November 1832, des voormiddags van 9—1, en des namiddags van 2—5 uur.* Zij herinnert de hier bedoelde ingezeten aan de gedane schriftelijke belofte, en geeft hun daarbij te kennen, dat, zoo zij die belofte gestand doen, alsdan de ondersteuning der meergemelde huisgezinnen, uit *vrijwillige* bijdragen, nog tot het begin des volgenden jaars zal kunnen worden volgehouden, en anders niet verder zal kunnen strekken, dan tot omstreeks het midden van December; zullende, na den afloop van dien zitdag, de lijst der restanten worden opgemaakt, en ingezonden aan de Regering dezer Stad. De Commissie zal, *in de tweede plaats*, tot ontvangst van vrijwillige giften, op den gemelden zitdag, op het Stadshuis eene verzegelde *Bus* plaatsen, waarin dezelve kunnen worden gestort, en zullen de penningen, welke de Ingezetenen, ten meergemelden einde, in het vervolg zouden mogen willen afzonderen, ten huize van den Penningmeester der Commissie, den Heer MEURS WICHERS, aan den Aa-kerkhof, in de hiervoren bedoelde *Bus* kunnen worden gestort.

GRONINGEN
den 19 November 1832.

De Commissie voornoemd:
H. O. FEITH, *Voorzitter.*
G. W. H. VAN IMHOFF, *Secretaris.*

Ten gevolge van 's Konings besluit van den 17 dezer, nos. 15 en 16, moet aan het Departement van Oorlog, *met den meesten spoed*, worden ingezonden eene opgave van de gepensioneerde, of op non-activiteit gestelde Officieren van het wapen der Infanterie, die geacht zouden worden de geschiktheid te bezitten, en tevens verlangen, om bij de Reserve-Schutterij te dienen.

De belanghebbenden zullen zich te dien einde bij de Heeren Plaatselijke Kommandanten van *Groningen*, *Delfzijl* of *Koevorden* kunnen aanmelden.

Hoofdkwartier GRONINGEN, den 21 November 1832.

Op last van den Generaal-Majoor, Provinciale Kommandant van Groningen en Drenthe:
De Kapit. Adjt. **DIEMONT.**

In de maand December, den dag nader te bepalen, zal publiek Verkocht worden: het **KOFSCHIP**, laatst bevaren door den Schipper K. J. BIEL, in het Beurtveer van *Groningen* op de *Lemmer;* waarvan de Conditiën op de Stads Secretarij ter lezing liggen.

WEST-INDIE.

PARAMARIBO den 10 September.

Den 3 September, te 10 uren des avonds, ontstond er brand bij den heer Monsanto op den *Heiligen weg*, en sloeg dadelijk achterwaarts over tot de aan de waterzijde gelegene gebouwen van den heer F. Machielse, waar de ontzettende vlammen zich mededeelden aan de pakhuizen van de heeren Wittering, en voorts aan die der heeren van West en de Hart, aldaar onmiddellijk de tweede verdieping der achtergebouwen bereikende, zoodat, als het ware, de panden van laatstgemelde heeren in één oogenblik verdwenen. Terstond daarop bereikte de vuurwoede de huizen van de hh. baron van Heeckeren, Coling-Kemble en Mesquita, enz. Men vleide zich den overkant der *Joden-Breestraat* te behouden; doch van het huis van den heer Mesquita sloegen de vlammen over naar dat van miss Peggy (voorname logementhoudster), ten welker gevolge de gansche straat werd in de asch gelegd, en vanwaar de brand andermaal naar de *Waterzijde* oversloeg, tot dezelve aan de *Samarabrug* een einde nam, na dus ook nog de *Kuipersgracht* tot aan de *Maagdenstraat*, als ook de *Hernhutterstraat* te hebben aangedaan tot aan het huis van den heer Soesman op de *Joden-Breestraat*, tegenover het huis van den heer Mesquita, zoodat de brand, na van des avonds 10 uren tot den volgenden namiddag 4 uren te hebben gewoed, een volmaakt vierkant heeft vernield. Drie etmalen later brandde nog de Valsche grond. Oogenblikkelijk na het eerste brand-geroep breidden de vlammen zich derwijze vreesselijk uit, dat er geene mogelijkheid bestond, iets uit de pakhuizen van eerstgemelde heeren te redden. Voor zoo verre wij weten, zijn er geene menschen bij omgekomen.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

FRANKFORT den 16 November.

Men spreekt van eene aanstaande verklaring der Bonds-vergadering nopens de aangelegenheid van het groot-hertogdom Luxemburg, waarbij de regten en belangen van Nederland gehandhaafd worden. Ook zegt men, dat Bonds-troepen een gedeelte der Pruissische bezetting van Luxemburg zullen aflossen, en dat twee armeekorpsen van het Duitsch Verbond zullen mobiel gemaakt worden, om in het zuidwesten van Duitschland als observatie-korps te dienen.

De Pruissische Regering heeft alle met verlof afwezige officieren opgeroepen, en in de laatste dagen zijn ettelijke derzelven alhier naar den Rijn doorgereisd. — Eergisteren is een Pruissisch korps door Giessen naar den Rijn getrokken.

— De weldaad, die graaf Paskewitsch, stadhouder van Polen, aan de deputatiën, die hunne gelukwenschingen op den verjaardag van den grootvorst Michael overbragten, aangekondigd heeft, bestaat daarin, dat de Keizer vergiffenis geschonken heeft aan al degenen, die op den 7 September 1831 een ander Opperhoofd van den Staat verkozen, aan den revolutionairen rijksdag van Zakroczin en Plozk deel namen en eene proclamatie aan het leger uitvaardigden, om tegen hunnen wettigen Monarch op te trekken, alle welke lieden door het manifest des Keizers van den 1 November 1831 van de amnestie waren uitgesloten geworden.

AKEN den 16 November.

(*Partik. corresp.*) De reserve is bij de geheele Pruissische armee reeds onder de wapenen, hetwelk de actieve armee met een-vierde vermeerdert. De landweer van het 7de en 8ste korps heeft aanzegging zich gereed te houden. Reeds worden de paarden voor dezelve bij tauxatie gedesigneerd. Gisteren zijn 40,000 man van die armeekorpsen over den Rijn getrokken, om de grenzen te gaan bezetten. De artillerie van dezelve, die altijd in die oorden gekantonneerd was gebleven, is reeds opgemarscheerd. De troepen worden van alles nieuw voorzien, geweren en materiëel er onder begrepen. Dit zoude een' oorlog aanduiden, alsmede dat de artillerie-landweer insgelijks onder de wapenen is geroepen. Algemeen denkt men echter, dat dit alles slechts dient, om te observeren, en naar omstandigheden te kunnen handelen.

De *Dusseldorfer Zeitung* berigt uit Keulen van den 16 dezer: Het 37ste regement infanterie van linie is heden van hier uitgemarscheerd, om zich tot het tusschen Maas en Rijn te stationneren observatiekorps te gaan voegen. Het 7de regement ulanen, dat tot dus verre te Bonn in bezetting lag, is reeds, naar dezelfde bestemmingsplaats op weg zijnde, onze stad gepasseerd.

ELBERFELD den 17 November.

Onze *Allg. Zeitung* behelst het onderstaande artikel van den Nederrijn', dd. 16 Nov.: Welk een verschil wordt er niet opgemerkt tusschen onzen tegenwoordigen toestand en dien van eene maand geleden! Door den langen duur der onderhandelingen in den slaap des vredes gewiegd, weergalmt eensklaps de krijgstrompet, die ons opwekt en aanspoort tot het voorhen eens ijzeren muurs tegen de onregtvaardigheden, waaraan Frankrijk en Engeland zich schuldig maken jegens Willem van Oranje. Hoogstvereerend is de verklaring van onzen Koning, dat hij aan zulk eene wandaad geen deel heeft, noch zijne toestemming daaraan hecht, en blijmoedig volgt nu het volk zijne stem, welke zoo velen onverwacht te wapen heeft geroepen. Wel is waar treuren de ouders, vrouwen en kinderen, die de hunnen in dit gure jaargetij zoo eensklaps zien scheiden, doch het is eene stille, gelatene droefheid; en de gedachte, dat de eer des Vaderlands, het regt en Frankrijks aanmatiging zulke maatregelen noodig maken, onderdrukt alle klagt; want de Koninklijke stem heeft zich slechts ten beste des geheels doen hooren. In de steden, met name te Elberfeld, vormen zich patriotsche gezelschappen ter ondersteuning van de behoeftige achterblijvenden der tot de krijgsdienst opgeroepen reserve en landweer; en zoo brengt de burger met blijdschap vrijwillige offers, terwijl het hem niet onbekend is, dat hij later noodwendiglijk nog meenige andere zal moeten opbrengen; doch even als Oud-Nederland op deszelfs Koning vertrouwt en in het brengen van offers niet zal verflaauwen, zoo zullen ook wij doen. Het ligt wel in ons belang, dat de kwestie der Schelde niet anders, dan in den geest van Frankrijk en Engeland vereffend worde; want gewis wenschen wij allen, dat deze rivier vrij van alle belemmerende tolgelden tot in zee bevaarbaar zij; wij kunnen echter verzekerd zijn, dat de Hollandsch-Belgische twistzaak onze op het Weener-Congres vastgestelde regtmatige vorderingen niet zal verkorten, en dat Pruissen, reeds door deszelfs stilzwijgen bij de protesten der overige Rijnoeverstaten, te kennen geeft, dat het opzigtelijk zijne regten geruststellende verzekeringen van den Nederlandschen Koning heeft bekomen. Men ziet hoe langer hoe meer in, dat Willem niet anders handelen kan. Hij verblijdt zich in de liefde, het vertrouwen en de ondersteuning zijns volks; wilde hij zonder weerstandbieding aan de eischen des vijands toegeven en Oud-Nederland opofferen, zoo zoude hij met de genegenheid ook tevens de achting verliezen en de tallooze opofferingen waren vruchteloos geweest. Wat heeft hij echter bij eenen strijd te verliezen? Moet hij voor overmagt bukken, zullen alsdan de met hem bevriende Mogendheden den regtvaardigen laten vergaan? Wij rapen den handschoen niet onbedachtzaam op; maar is hij eenmaal opgenomen, zoo moeten de regtvaardigheid der zaak en de goede geest der natie ons stellig de zege waarborgen. Wij leven gaarne in vrede, maar dulden evenmin onregt; wij zijn niet de uitdagers, maar de bemiddelaars geweest, die gedurende de laatste twee jaren den vrede hebben doen bewaren. *Dwingt* men ons het zwaard te ontblooten, dat het alsdan zoo zij! Maar wee ook alsdan degenen, die den strijd hebben uitgelokt, — de verantwoording kome over hun hoofd!

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 16 November.

Brief van een handelshuis aan deszelfs vriend te 's Gravenhage:

WAARDE HEER!

Vernomen hebbende, dat er eene inschrijving zal geopend worden ten voordeele der weduwen en weezen van hen, die (mogt de oorlog werkelijk plaats grijpen, hetwelk wij echter hopen, dat nog zal worden verhoed) in de verdediging hunnes Vaderlands sneuvelen zullen, verzoeken wij de vrijheid te mogen nemen hier nevens in te sluiten, als eene kleine offerande van onzen kant, *twintig ponden sterling*, om in zoodanig fonds, of anders derwijze te worden geplaatst, als UEd. zulks het meest doelmatig zult achten.

Met alle gevoel van eerbied en vriendschap voor UEds. Land, hopen en vertrouwen wij, dat het met eer en onafhankelijkheid zal verlost worden van deszelfs tegenwoordigen belemmerenden toestand, en zoodoende onze beide landen, even als van eeuwen her, bestendig wederzijdsche vriendschap en onafgebroken geluk en voorspoed mogen genieten.

Wij hebben de eer, enz.

— (*Partik. corresp.*) Een nieuw voorstel is door den Nederlandschen ambassadeur aan lord Grey gedaan, geschoeid naar het mediatieproject van Pruissen. Zijn lordschap zou hetzelve meer en meer naderend tot de daarstelling eener eindelijke schikking der Belgische aangelegenheden hebben bevonden, zoodat alle negotiatie nog niet is afgebroken, maar dat men nog mag blijven hopen op eene vredelievende voltrekking der voorgaande onderhandelingen, waarop zoowel de openlijke meening van een aanzienlijk gedeelte der Britsche natie, dezer dagen zoo ongezocht en lofwaardig aan den dag gelegd, als de gewigtige eensklapsche bewegingen eener talrijke Pruissische legermagt naar de Rijn-provinciën, en de wapentoerustingen in onderscheidene Duitsche Staten eenen merkelijken invloed oefenen. De schoone ontwikkeling der zedelijke en materiële kracht van de brave Nederlandsche Natie, onder derzelver wijzen en kloekmoedigen Koning, legt ook wel niet minder een merkbaar gewigt in Europa's balans.

Het rekest der aanzienlijke bankiers, kooplieden, reeders en andere personen der City, reeds door meer dan 1200 hunner onderteekend, zal morgen, den 17den, gesloten en den 18den door lord Harrowby, of door lord Bristol, naar Brighton aan den Koning worden overgebragt.

Van den 17den. Onze laatste dagbladen behelzen geen nieuws van eenig aanbelang. De gecombineerde Fransche en Engelsche vloot lag eergisteren nog grootendeels in Duins. Dien dag meende men, dat zij gezeild zou zijn; doch de wind was te veranderlijk en het weder te ongunstig, dan dat zij het anker heeft kunnen ligten; echter zal zij zulks bij de eerste goede gelegenheid doen, om op de Nederlandsche kust te gaan kruisen. Alleen het Fransche linieschip de *Suffren* zal achterblijven, omdat het te diep gaat voor zoodanigen togt. De admiraal Villeneuve heeft daarom zijne vlag geheschen aan boord van het fregat de *Sirène* van 60 stukken, kapitein Martelli. Twee groote fregatten en eene korvet, een gedeelte der vloot, die van hier naar de kust van Nederland gezeild was, lagen ter hoogte van Goodwin Sand en werden in Duins terug verwacht.

SCHEEPSTIJDINGEN.

DEAL *den 15 Nov. De Diana*, kapit. Wente, van Berbice naar Amsterdam, is door Zr. Ms. oorlogsschip *Satellite* aangehouden en naar Ramsgate opgebragt.

PORTSMOUTH *den 14 Nov. De Gesina*, kapit. Kramer, van Dantzig naar Guernsey, is door Zr. Ms. schip *Reebok* aangehouden. — Naar Duins zijn van hier uitgezeild Zr. Ms. schepen van oorlog *Revenge* en *Spartiate*.

MARGATE *den 15 Nov. De Herstelling*, kapit. de Jong, van Frederiksham naar Middelburg, is door Zr. Ms. schip *Vernon* van voor Walcheren herwaarts opgezonden.

FALMOUTH *den 13 Nov. De Palembang*, kapit. Kraanstuiver, van Baltimore naar Rotterdam, is door den landskotter *Dove* hier binnen gezonden.

PENZANCE *den 13 Nov. De Redentore*, kapit. Kavurich, van Smirna naar Amsterdam, en *de Gesina*, kapit. Crook, van Villanova naar idem, zijn mede door *de Dove* hier binnen gezonden.

YARMOUTH *den 14 Nov. De Frau Anna Maria*, kapit. Kleininge, van Brest naar Holland, en *de Vrouw Jantina*, kapit. Kuiper, van Memel naar Rouaan, zijn door Zr. Ms. schip *Southampton* en den landskotter *Royal Charlotte* binnen deze haven gezonden.

LOWESTOFFE *den 14 Nov. De Kroonprinses*, van Westindië naar Bremen, is den 13 dezer voor Texel aangehouden door Zr. Ms. schip *Castor* en naar Harwich of Duins

gezonden. — *De Maria* en *de Engelina*, naar Rotterdam bestemd, zijn te Liverpool aangehouden

FRANKRIJK.

PARIJS den 17 November.

Tot nog toe heeft men geene tijding van de aankomst der hertogin van Berry te Blaye en schijnt het, dat het schip, dat haar van St. Nazaire derwaarts moest overvoeren, steeds met tegenwind heeft te worstelen gehad. Thans verhaalt men, dat aan de Kamers voorgesteld zal worden, om haar gevangen te houden tot na de ontwapening van Europa en de bevrediging der Vendée. De procureur-generaal bij het Koninklijk geregtshof van Rennes heeft den gouverneur van het kasteel van Nantes gesommeerd, om de hertogin aan hem uit te leveren en geprotesteerd tegen hare vervoering uit die gevangenis.

— Donderdag avond is aan de Russische ambassade een renbode gearriveerd. Men kent aan de door denzelven medegebragte depêches groot gewigt toe, namelijk het antwoord des Petersburger Kabinets op eene uit Parijs derwaarts gezondene nota, de sluiting der conventie tusschen Frankrijk en Engeland vermeldende. De heer Pozzo-di-Borgo heeft zich Vrijdag naar den heer de Broglie begeven, en men beweert, dat hij, naar luid van bij hem ontvangene instructiën, verklaard heeft, dat Rusland niet voornemens is in de maatregelen van Groot-Brittanje en Frankrijk toe te stemmen.

Van den 18den. Men verzekert, dat heden ochtend (den 17 dezer) bij ons Kabinet brieven van de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland zijn ontvangen, waarbij tegen de arrestatie der hertogin van Berry geprotesteerd en hare vrijlating gebiedend verlangd wordt.

— De heer de Chateaubriand heeft aan den minister van justitie een' openen brief voor de hertogin van Berry gezonden, met verzoek van haar dien te doen behandigen. Die brief, welken hij ook in de nieuwsbladen heeft doen plaatsen, luidt aldus:

Genève den 12 November 1832.

Mevrouw! Het moet u wel stoutmoedig schijnen, dat ik deze oogenblikken u kom bezig houden met een verzoek om eene gunst, die de laatste eerzucht van mijn leven zijn zal. Ik zou vurigljk wenschen, door u als een' uwer verdedigers gekozen te worden. Ik heb geene persoonlijke aanspraak op de hooge genade, die ik u vraag, maar ik durf daarnaar staan om der gedachtenis wille van een' Prins, tot wiens geschiedschrijver gij mij wel hebt willen benoemen. Ik hoop ook nog daarop als de belooning voor het bloed van mijn geslacht; mijnen broeder viel de eer te beurt, om met zijnen doorluchtigen grootvader, de Malesherbes, den verdediger van Lodewijk XVI, op denzelfden dag, op hetzelfde uur, voor dezelfde zaak en op hetzelfde schavot te sterven

Ik ben met den diepsten eerbied, mevrouw,

Uw zeer nederige en zeer gehoorzame dienaar,

CHATEAUBRIAND."

Van den 19den. De heer de Talleyrand heeft te Londen verscheidene bijzondere conferentiën met de Nederlandsche en Pruissische ministers gehad. Nopens het doel dier bijeenkomsten zijn vele geruchten in omloop. Sommigen willen weten, dat er op nieuw zake zoude zijn van het verdeelen van België.

— De *Moniteur* behelst het volgende:

» Het Gouvernement heeft de officiële tijding ontvangen, dat mevrouw de hertogin van Berry op het kasteel van Blaye den 15 dezer te zeven uren des avonds is aangekomen."

Eene order van den generalen staf der Parijssche nationaal-garde verpligt sedert eergisteren een bataljon van ieder legioen der garde, om zich gereed te houden, op den eersten trommelslag, onder de wapenen uit te rukken. Niets schijnt echter dezen voorzorg-maatregel te verklaren, alzoo de rust der hoofdstad op geenerlei punt is verstoord geworden.

BELGISCHE AANGELEGENHEDEN.

BRUSSEL den 19 November.

De Engelsche gezant in België, sir Robert Adair, heeft, in naam zijner Regering, geprotesteerd tegen de volgende zinsnede in de dagorder van den generaal Evain aan het Belgische leger, en met name tegen deze onderhaalde woorden:

» Het stijfhoofdig verzet van Nederland, om deszelfs troepen terug te trekken binnen de door de traktaten aan hetzelve toegekende grenzen, *was eene daad van voortdurende onafhankelijkheid tegen de vijf groote Mogendheden van Europa.*" (*Courtier.*)

— De maarschalk Gérard heeft heden (den 18den) eene proclamatie aan het Fransche leger gedaan, waarin hij tot hetzelve en tot de Belgen zegt, » dat Nederland, door te weigeren zich aan de beschikkingen der Conferentie te onderwerpen, den oorlog aan de vijf Hoven heeft verklaard, en dat Frankrijk en Engeland den door Nederland neêrgeworpen handschoen hebben opgeraapt." Tegen deze paragraaf is door den Engelschen gezant, sir Robert Adair, geprotesteerd, als betuigende hij, dat Engeland Nederland den oorlog niet aandoet; dat er een groot verschil is tusschen dwangmiddelen, strekkende ter voltrekking van het traktaat, en den oorlog, strekkende tot inneming van het grondgebied en soms tot omstooting van den Staat; dat het onderscheid tusschen de resultaten der dwangmaatregelen en die van den oorlog genoeg doet blijken, dat er, althans van Engelands zijde, geene zake is van oorlog. (*Belge.*)

Van den 20sten. Naar alle waarschijnlijkheid, zal met de eerste werkzaamheden tegen Antwerpen niet dan na verloop van acht of tien dagen een' aanvang worden gemaakt. De maarschalk Gérard heeft verklaard, geene proclamatie aan zijne armee te zullen uitvaardigen, dan nadat zij geheel voor de citadel zou vereenigd zijn, en hij zijne laatste instructiën uit Parijs zou hebben ontvangen. (*Courrier.*)

ANTWERPEN den 20 November.

De drie kanonschoten, dezen morgen gehoord, zijn door het bij Burcht gestationneerde brigantijnschip losgebrand, om de Fransche vlag te begroeten, zoodra hetzelve de naar dien kant opkomende Fransche troepen in gezigt bekwam.

De ingezetenen op het Vlaamsche Hoofd hebben van de Hollanders bevel ontvangen, hunne woningen ter beschikking der troepen over te geven. Hun is ook aanzegging gedaan, om hunne gezinnen en eigendommen in veiligheid te stellen; de vrouwen en kinderen zijn hedenin de stad aangekomen. (*Phare.*)

— In weerwil der hagchelijke spanning van het tegenwoordig tijdsgewricht, is onze beurs niet zoo verlaten als men zoude vermoeden. Velen onzer bankiers en kooplieden, die in de naburige dorpen eene wijkplaats hebben genomen, begeven zich omstreeks het beursuur naar de stad. Wij behoeven wel niet te zeggen, dat de handels-operatiën schier tot niets zijn verminderd; alleen de fonds-speculatiën behouden nog eenig leven.

Twee uren later is van Arlon een koerier naar Brussel vertrokken. Eene dier depêches had betrekking tot de zaak van den heer Pescatore. De Bondsvergadering vordert deszelfs loslating binnen acht dagen, en belooft, dat ook de heer Thorn in vrijheid zal worden gesteld.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 20 November.

Aan de verlofgangers der onderscheidene afdeelingen van de armee te velde is last gegeven, om onverwijld naar hunne korpsen terug te keeren.

Tevens is eene waarschuwing aan de jagerkorpsen der Hoogescholen gedaan, om zich in gereedheid te houden, ten einde zich op de eerste oproeping wederom bij het leger te kunnen vervoegen.

Gisteren is langs de kusten een aanhoudend schieten gehoord, naar den kant van den Hollandschen Hoek. Heden ochtend is een kolonel ter zee per post uit Zeeland hier aangekomen.

— De Eerste Kamer der Staten-Generaal is gisteren en heden vergaderd geweest. Bij dezelve zijn, naar men verneemt, in overweging de twee wetten, welke jongstleden Zaturdag door de Tweede Kamer zijn aangenomen.

— Het ontwerp van wet van een accijns op het gemaal is reeds in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal onderzocht en de processen-verbaal deswege zijn, dezer dagen, aan de leden van gemelde Kamer rondgedeeld. Vrij algemeen is aangemerkt, dat die accijns te hoog is opgevoerd, en veel meer renderen zal, dan waarop dezelve door het Gouvernement geraamd is. Men had liever gewenscht, dat men zich tot de hoogte der belasting, zoo als die, overeenkomstig de wet van 1822, is geheven geworden, bepaald had. Naar dien maatstaf had de belasting in 1827, 1828 en 1829, in de noordelijke provinciën, door elkander, bijna *f* 2,300,000 opgebragt, en durfde men zich vleijen, dat, met eene verbeterde wet en met eene algemeene heffing bij kollekte, die opbrengst eer verbeteren, dan verminderen zou.

Eene andere zwarigheid heeft men gevonden in de bepaling der opcenten voor de gemeenten, daar die opcenten in sommige gemeenten wel tot een hooger montant zullen behooren te worden opgevoerd, en dus naar omstandigheden zullen behooren geregeld te worden, en zulks te meer, daar vele steden reeds, door andere verliezen, in hunne belastingen getroffen zijn of nog bedreigd worden, en zij gehouden zijn te voorzien in de behoeften der huisgezinnen van zoo vele verdedigers des Vaderlands, en daarenboven nu reeds een te kort op hunne budgets moeten hebben, ten gevolge der buitengewone uitgaven, die de voorzorgen en hulpmiddelen tegen de *cholera* dit jaar hebben noodzakelijk gemaakt. De accijns op het gemaal is als eene der voornaamste inkomsten der steden beschouwd, en als voorbeeld is bijgebragt, dat Amsterdam, van eene begrooting van ongeveer *f* 1,800,000, het gemaal circa *f* 700,000 opbrengt. Men zag de mogelijkheid niet in, op welke wijze vele steden dat gemis, dat in sommige tonnen gouds beloopt, zullen kunnen vervangen.

In de eerste afdeeling is een lid verder gegaan. Deze heeft de belasting op het gemaal beschouwd als impopulair, en geschikt, om de Regering in haat te brengen; als onregtvaardig en ongelijk dragende; als vexatoir, moeijelijk te surveilleren en de sluikerij zullende uitlokken, en, eindelijk, als onvereenigbaar met de behoeften van vele steden en gemeenten, ten aanzien hunner plaatselijke lasten.

Doordrongen van de noodzakelijkheid, om door deze belasting, zoo mogelijk, immers eenigzins in de behoeften van de schatkist te voorzien, zijn eenige leden van oordeel geweest en hebben het denkbeeld aangegeven: om ten dezen uit te gaan van eene matigere berekening van opbrengst, bij voorbeeld van *f* 1,500,000. Om die som, naar gelang der bevolking en vermoedelijke consumtie, ook met de inachtneming van het verschil in graansoorten, te repartieren over de provinciën en gemeenten, en om aan deze, elk in de hunne, vrij te laten, om het bedrag te vinden, hetzij uit de opbrengst van het gemeentelijk gemaal, daar waar het bij kollekte geheven wordt, met vrijlating, om hetzelve, des noods, proportioneel te verhoogen, hetzij voor het platte land, bij geringe verhooging van de gemeentelasten, door personeelen omslag als anderzins.

Door de leden, die eene belasting op het gemaal admitteren, is vrij algemeen aangemerkt, dat dezelve, voor het platte land, bij admodiatie zou behooren geheven te worden. — De afdeelingen van de Tweede Kamer houden zich thans bezig met het onderzoek van de veranderingen en wijzigingen, in het tweede boek van het burgerlijk wetboek voorgedragen. Binnen kort verwacht men eene publieke zitting van gemelde Kamer, waarin, bij eene Koninklijke boodschap de oproeping van den landstorm zal worden voorgedragen.

AMSTERDAM den 20 November.

Te Vlissingen is, den 17 dezer, ter versterking van het garnizoen, wederom een bataljon Zuid-Hollandsche schutters binnengetrokken.

— De bezetting van het fort Bath heeft laatstleden Zaturdag insgelijks nog eenige aanzienlijke versterking bekomen. Met den meesten ijver en met behulp der troepen van het garnizoen, houdt men zich sedert eenige dagen aldaar bezig met het aanleggen van een werk, om het nog onverdedigd acces langs den westelijken zeedijk te bestrijken. De troepen zijn met den besten geest bezield en verlangen vurig naar het oogenblik, om elken vijand het plekje gronds te betwisten, hetwelk als den sleutel der Schelde-rivier is aan te merken en zonder welks vermeestering geene vijandelijke vloot het wagen zal, deze stelling met de zeemagt, voor dezelve gestationeerd, te trachten voorbij te zeilen, om de opper-Schelde te bereiken.

— Onder de vloot op de Schelde is eenige verandering van standplaats gekomen. Het linieschip *de Zeeuw* is op de hoogte van Terneuzen post gaan vatten, terwijl de korvet *de Dolphijn* thans ter hoogte van Bath is gestationeerd. Voorts is onze zeemagt op de Schelde-wateren, in den loop der vorige week, nog met een aantal kleine vaartuigen versterkt geworden.

— Laatstleden Donderdag morgen is eene schouwschuit, met gerst en lijnzaad geladen en aan den Sluisschen schipper B. van Gelder toebehoorende, door het mistig weder, op de zandplaat nabij Sluis vervallen en vervolgens, bij den opkomenden vloed, tegen den Vlaamschen wal geslagen zijnde, door den zich aldaar bevindenden Belgischen post buit gemaakt, en zijn schip en lading verbeurd verklaard geworden. Men mag vertrouwen, dat deze vijandelijke daad niet zonder voldoening zal blijven, en de roofzuchtige bezetting van dat oord genoodzaakt zal worden, het geroofde met billijke schadevergoeding terug te geven, daar men dezelve anders met volle regt op de Belgische schepen op de Schelde zou kunnen verhalen.

Van den 21sten. De *Augsb. Allg. Zeitung* bevat eenen brief uit Pruissen, van den 10 dezer, waarin, nopens het Belgische vraagstuk, onder anderen, het volgende voorkomt: Terstond na Talleyrands terugkomst te Londen zijn bij de Londensche Conferentie de kiemen tot tweedragt gelegd; het sluiten der conventie tusschen Engeland en Frankrijk had de aftreding der overige gevolmagtigden, met name der Russische, ten gevolge, zoodat de Conferentie als ontbonden is te beschouwen. Elke der Mogendheden heeft thans de positie genomen, welke haar door de Revolutie van Julij was aangewezen; alle begoocheling is thans verdwenen. Te Berlijn heerscht bij de buitenlandsche zaken groote drukte; koeriers vliegen naar alle rigtingen; onze troepen zetten zich in beweging; een aanzienlijk artillerie-park vertrekt naar de Rijn-distrikten, en leverings-kontrakten voor allerlei krijgsbenoodigdheden zijn gesloten. Het ware zeer te wenschen, dat het Fransche Gouvernement bedacht wat het doet; het kan door onvoorzigtigheid eenen brand doen uitbersten, welke geene menschelijke hand vermag te blusschen, en die op het eind Frankrijk het gevoeligst zou treffen. De verovering van Antwerpens citadel zal de woelgeesten in Frankrijk niet voldoen en het Haagsche Kabinet niet doen bukken; eene voortzetting der vijandelijkheden na de bemagtiging der citadel zou eene oorlogsverklaring tegen de Noordsche Mogendheden zijn. Waartoe, derhalve, zal die militaire bravade dienen, welke over de stad Antwerpen onberekenbare rampen kan uitstorten, en in allen geval geen groot resultaat zal opleveren, indien namelijk de verzekering, van zich tot de expeditie tegen Antwerpen te bepalen, getrouw wordt opgevolgd.

— Het strekt ons tot een waar genoegen, onze lezers in het volgende een blijk te kunnen leveren van het hoog belang, door Hare Keiz. Kon. Hoogheid, Mevrouw de Prinses van Oranje in het lot der dappere verdedigers van het Vaderland stelt.

Ons is namelijk uit eene echte bron de mededeeling geworden, dat het H. K. K. H. behaagd heeft, bij het toezenden aan den heer schout-bij-nacht, kommandant van Zijner Majs. vloot op de Schelde, van eene hoeveelheid pluksel, door H. K. K. H. en de jeugdige Prinsen, Hoogstderzelver Zonen, vervaardigd, ten behoeve der eerste gebleesseerden op Zijner Majs. schepen, gemelden heer kommandant te doen uitnoodigen, de gekwetste zeelieden, die zich door hunne dapperheid en moed bij het verdedigen van het Vaderland het meest in het uitoefenen van hunnen pligt gekweten hebben, ten spoedigste naar 's Gravenhage in het *Willems Hospitaal*, onder der bescherming van H. K. K. H. opgerigt, te doen overbrengen, indien hunne bekomene wonden zulks toelaten, daar H. K. K. H. het als eenen op haar berustenden, aan het Vaderland verschuldigden pligt beschouwt, die brave verdedigers van regt en billijkheid, in het belang van het land, zoo veel mogelijk behulpzaam te zijn, door hun die verzorging te schenken, die hun door hun dapper gedrag is toekomende.

— Volgens berigten uit Brielle, van gisteren, hadden zich den vorigen dag voor de Maas vertoond drie groote oorlogsschepen, met twee gewapende stoombooten. Van den Helder wordt gemeld, dat zich in den namiddag van den 18 dezer, op de hoogte van Calandsoog, vertoond hebben zes, vermoedelijk Engelsche, oorlogsschepen, waarvan drie zeer duidelijk te onderscheiden waren, en die men onderstelde te zijn een linieschip en vijf kleinere oorlogsschepen; alle welke schepen echter, na slechts korten tijd onder den wal te hebben vertoefd, weder zee gekozen hebben.

ROTTERDAM den 19 November.

Den 15den is op de Pruissische grenzen, nabij Venlo, het 17de regement infanterie aangekomen, 3100 man sterk, behalve het reserve-bataljon, dat in Wezel staat. Te Bracht en Breyel was de aankomst van Pruissische kavallerie aangezegd en van alle kanten rukten troepen aan. Dit berigt heeft in Venlo groote opschudding verwekt en den Belgen aldaar veel ongerustheid aangejaagd.

— In de zitting van de Kamer der Representanten te Brussel heeft de minister Goblet een tweeledig rapport omtrent de buitenlandsche aangelegenheden gedaan. Het eerste hield het betoog in, dat het Gouvernement de bedoeling van den Koning der Nederlanden te leur had gesteld, die, toen België verklaard had niet meer te willen onderhandelen vóór het grondgebied ontruimd was, zich had voorgedaan alsof hij toegeven wilde, om daardoor den schijn van regt aan zijne zijde te hebben. Bij het ander gedeelte van zijn rapport las hij een' brief van den gezant van de Weijer voor, waarbij deze van de regeringen van Engeland en Frankrijk de uitvoering van het traktaat van den 15 November had gevraagd. Van dezen maatregel was kennis gegeven aan de Hoven van Oostenrijk en Pruissen door de Belgische ministers de Loë en Merckx, met de verklaring, dat de Koning der Belgen zich tot die Mogendheden gewend had, omdat zij sedert langen tijd gereed waren; maar dat men daarmede de verbindtenissen niet meende te miskennen of te kort te doen, die voor Oostenrijk en Pruissen uit dat zelfde traktaat voortvloeiden. De minister toonde vervolgens de ongegrondheid aan der beschuldiging, die men wegens deze aanvraag aan Engeland en Frankrijk gemaakt had, alsof men daardoor het Belgisch leger had gewantrouwd, door op te merken, dat de gevraagde uitvoering van het traktaat eene interventie was, voortvloeijende uit de garantie, welke deze Mogendheden op zich genomen hadden en die door België was aangenomen. Wanneer deze Mogendheden geweigerd hadden hunne verbindtenis gestand te doen, dan eerst zou België zelve gehandeld hebben. Op dit oogenblik zou de medewerking van het Belgisch leger een' kruistogt tegen Holland schijnen, maar de enkele daad van Frankrijk en Engeland moest het aanzien bewaren eener Europesche zending, en deze hadden getoond, dat er nog iets heiligs lag in menschelijke overeenkomsten. Dat de uitvoering van de andere Mogendheden niet was gevraagd, moest men toeschrijven aan den grooten afstand, waarop zij zich bevonden, en het ver gevorderd jaargetijde, hetwelk het wachten

onmogelijk maakte. Wat België betrof, dit toonde nu juist zijne sterkte, door dat het de beide naburige magten tot naarkoming hunner verbindtenissen had weten te nopen en zich zelve in te toomen. Maar hieruit moest men niet besluiten, dat het leger werkeloos blijven zou; want, zoodra er gebeurtenissen voorvielen buiten den kring van de beweging dezer interventie, hetzij dat de Hollanders aanrukten of middelen van verwoesting bezigden tegen de vreedzame woningen der ingezetenen, dan zou geene magt ter wereld den Belgen het regt eener wettige zelfverdediging benemen.

Van den 21sten. Maandag ochtend zijn de hertogen van Orleans en van Nemours te Berchem gepasseerd met een regement lansiers, het 20ste van linie en eenige stukken geschut, zich over Bergerhout naar Merxem begevende, waar het hoofdkwartier gevestigd wordt. Te Wilrijk wordt een groot artillerie-park gewacht.

Antwerpen begint er van dag tot dag treuriger uit te zien. Het aantal menschen, die de stad ontvlugten, groeit dagelijks aan. Maandag waren er nog geene Fransche troepen aangekomen.

De Franschen worden in de omstreken van Antwerpen met koele beleefdheid ontvangen. Zij schijnen zich wel te gedragen, doch toonen weinig achting voor de Belgische revolutionairen en laten zich zeer oneerbiedig jegens de geestelijkheid uit.

BREDA den 19 November.

Gisteren, ter gelegenheid der heugelijke verjaring van Neerlands geëerbiedigde en geliefde Koningin, heeft alhier, gelijk in de overige vestingen aan deze zijde van ons grondgebied, de plegtige uitreiking van het metalen eerekruis aan de daarop regthebbenden plaats gehad. Des middags te een uur werd er eene groote, luisterrijke parade van bijna het geheele garnizoen gehouden, waarop de manschappen, met het kruis op de borst versierd, verschenen. Na door de heeren opperbevelhebber en plaatselijken kommandant, de heeren generaal-majoors Wildeman en Vertholen, van hunne staven gevolgd, in oogenschouw te zijn genomen, vormden de manschappen een uitgestrekt vierkant, en werd voorgelezen de navolgende

DAGORDER VOOR DE BEZETTING *BREDA*,
bij het uitgeven van het Metalen Kruis, den 18 November 1832.

DAPPERE KRIJGSLIEDEN!

Op den feestdag, toegewijd aan Neerlands geliefde Koningin, ontvangt gij het eermetaal voor uwe trouw aan Koning en Vaderland.

Uwe vreugde bij dit feest vereenige zich met het streelend bewustzijn, dat gij dit blijk van 's Konings welgevallen op eene eervolle wijze hebt verworven. Gij hebt in 1830 en 1831 de u toevertrouwde bolwerken van den Staat met moed en volharding bewaakt; de bewegingen van het leger ondersteund, en op deze wijze medegewerkt, om onze dierbaarste regten te handhaven en te verzekeren.

Op nieuw wordt Neerlands grond, worden die regten bedreigd. Welligt wordt gij ernstiger dan ooit geroepen, om Koning en Vaderland uwen arm te wijden. Nimmer was die roeping grootscher, heiliger. Gij zult daaraan onder uwe waardige bevelhebbers waardiglijk beantwoorden. Niet te vergeefs zal het op den vijand veroverde brons op uwe borst prijken.

Met uwen Koning vertrouwende op den zegen des Almagtigen, zult gij andermaal voor uwe dapperheid den dank inoogsten van VORST en VADERLAND. *Leve de Koning!*

De luit.-generaal, direct. gen. van oorlog,
(*get.*) DE EERENS.

Van den 20sten. Heden is de brigade zware kavallerie, onder de bevelen van den generaal-majoor Post, bestaande uit de regementen kurassiers no. 3 en no. 9, en het regement lansiers no. 10, op de Gilzerheide door Z. Exc. den luitenant-generaal Trip, opperbevelhebber der kavallerie, geïnspecteerd. Overal, waar deze regementen hetzij geheel of gedeeltelijk gepasseerd zijn, hebben zij, en dat niet zonder reden, zoo om de houding der manschappen als om het goede uitzigt der paarden, elks bewondering opgewekt. Ook vernemen wij, dat deze inspectie ten hoogen genoegen van den Opperbevelhebber is afgeloopen, als kunnende Z. Exc. daarover ruimschoots deszelfs tevredenheid aan den dag leggen.

Dezen namiddag te drie uren zijn hier weder zeven Belgische deserteurs binnen gebragt, die, naar de onzen overgeloopen zijnde, wederom naar het korps van Cleerens zullen worden overgevoerd.

VLISSINGEN den 19 November.

Het schoon gebouwde koopvaardijschip *de Schelde*, hetwelk de Antwerpsche *Phare* heeft gemeld, dat door het hulp-eskader der Belgische dapperheid in de terugkomst van Batavia was genomen, ligt wel en goed bewaard in ons dok, en zulks sedert een' geruimen tijd, zonder hetzelve verlaten te hebben. Dit waarlijk schoone vaartuig behoort aan het handelhuis Serruys en Comp., van Antwerpen, en wordt gevoerd door een' opregten Hollandschen kapitein, genaamd Dirk Steur: dit tot narigt van den leugenachtigen *Phare*.

Men verwacht hier, zoo men verneemt, een bataljon Zuid-Hollandsche schutterij, komende van Willemstad; ook is Vrijdag alhier een sterk detachement koloniale troepen binnengerukt, komende van Harderwijk.

In het 4de en 5de distrikt is alles ten uiterste waakzaam, om den vijand, wanneer hij in die oorden mogt willen doordringen, met vuur en water te ontvangen.

— Het schutgevaarte, hetwelk gisteren in den namiddag, in den avond laat en heden morgen vroegtijdig nog gehoord is, is van een hevig gevecht afkomstig, hetwelk nabij Goerce tusschen Zr. Ms. brik de *Vliegende Visch* en eene Fransche korvet is gehouden en hetwelk zeer hardnekkig moet geweest zijn. Aangaande de oorzaak of den uitslag is niets met zekerheid gebleken, maar zeker reeds is het, dat de Hollandsche waterleeuwen weder met onverschrokken moed de regten van het schandelijk aangerande Nederland heerlijk hebben gehandhaafd.

ARNHEM den 19 November.

De Belgische dagbladen hebben verhaald, dat er dezer dagen een Hollandsche luitenant der artillerie van de citadel te Antwerpen is gedeserteerd. Aan hunne leugens en lasteringen gewoon, hebben wij aan deze tijding in het eerst geen geloof geslagen; wij zijn thans, helaas! onderrigt, dat zij ten minste voor dit maal niet gelogen hebben.

Wij zien trouwens niet ééne reden, waarom wij deze daad (hoe grievend ook voor het Nederlandsche hart) thans nog zouden verzwijgen; het is zelfs goed, dat de vreemdeling wete, dat de desertie van een' Nederlandschen officier, bij ons als iets vreemds, iets ongehoords, in de dagbladen vermeld wordt.

Onverklaarbaar zal het intusschen velen voorkomen, hoe een geboren Hollander tot zulk eene euveldaad heeft kunnen vervallen, tot dat men weet, dat de misdadiger zijne eerste opvoeding in een *Jezuïten-gesticht* heeft ontvangen. Aan de vruchten zal men den boom kennen; — aan de meesters zoude men den kweekeling hebben kunnen waarderen.

Wij haasten ons deze omstandigheid mede te deelen. De algemeene verwondering zal hierdoor ongetwijfeld merkelijk verminderd worden. Daar het ook tevens als bijdrage tot de geschiedenis niet onopgemerkt *mag* blijven.

In der tijd is verzuimd aan te teekenen, of niet dezelfde oorzaak eene dergelijke misdaad heeft doen begaan. Wij bedoelen Jan Pieterszoon, die op den 12 Junij 1672, toen de voorhoede van het leger van Lodewijk XIV, bij het tolhuis, den Rijn doorwaadde, den graaf de Guiche geleidde. Men leze hier over Wagenaar, 53ste boek.

Misschien had de ongelukkige even zulke leermeesters gehad; maar men mag er nog aan twijfelen, omdat Wagenaar er bijvoegt, dat hem dikwijls *de moed ontzonk, zoodat men hem gedurigtijk met brandewijn het hart moest sterken.* Hij aarzelde dus in de misdaad, zeer zeldzaam het geval bij een' kweekeling der Jezuïten; Balthazar Gerards weifelde niet.

Wie te Rome de zedelijke vorming van den verrader der hertogin van Berry op zich genomen hebbe, is ons onbekend; maar ook dat punt verdiende in deze dagen opheldering. Maar de daad van den *gewezen* Nederlandschen luitenant strekke vooral tot waarschuwing, dat niemand, die der Jezuïten kweekeling geweest is, in het geval gebragt worde, om zijn Vaderland te kunnen benadeelen. De verzoeking blijft voor hen te sterk. Wenschelijk is en te verwachten is het, dat het brave en vaderlandslievende gedeelte der natie, dat de Roomsch-Katholijke leer belijdt, zelve hierdoor op het gevaar opmerkzaam worde gemaakt, om hunne kinderen aan het toezigt hunner eigene geestelijkheid te onttrekken, en in andere landen *ten verderve te doen voorbereiden!*

UTRECHT den 19 November.

Reeds wordt België door de Franschen als overstroomd. Door Mechelen zullen, van den 18 tot den 23 Nov., 32,160 man en 9524 paarden trekken. Te Bergen waren den 16 dezer 8000 Franschen doorgetrokken. De *Emancipation* zegt, *dat, zoodra deze Franschen in Bergen kwamen, de onderofficiers en de soldaten* (dus van deze 8000 man zeker 7500) *zich gehaast hebben, landkaarten van België en van Holland te koopen. Zij hebben de magazijnen ledig gekocht.* In Bergen hebben de Belgen dus magazijnen met landkaarten van België en Holland gehad, welke de Franschen alle ledig gekocht hebben? *Het eerste voordeel, hetwelk de Franschen aanbrengen!* — Wat de Fransche soldaten met die kaarten van Holland zullen uitrigten, wordt er niet bij gezegd. Zouden zij zich 1795 verbeelden, en denken zonder wederstand Nederland binnen te trekken, om het voor de tweedemaal tot een wingewest te maken, en het vervolgens uit te zuigen? Zouden die Fransche soldaten de posten en ambten in de Nederlandsche plaatsen onderling reeds verdeelen? Alsdan rekenen zij buiten den waard. De eerste waard zal de generaal Chassé wel zijn, die met hen de rekening zal beginnen. Den 19den en 20sten zullen de Franschen voor de citadel komen, zoodat zij de belegeringswerken den 21sten zullen kunnen aanvangen. Dat zij komen, om geweld te gebruiken, blijkt uit de dagorder van den Belgischen minister van oorlog, den Franschen generaal Evain, van den 15 Nov., die daarin zegt: » Binnen weinige dagen zal een spoedige marsch het Fransche leger voor de citadel van Antwerpen brengen. Holland *dwingen*, om de wet van Europa te erkennen: dit is de zending van het Fransche leger.” Welk eene eerwaardige en buitengewone zending! Zij komen als *broeders*, niet om te halen, maar om te brengen? Voorwaar een vreemd verschijnsel! Doch hoe veel vreemds ziet men in onze dagen niet gebeuren. — De Pruissen, die ook zeker als *broeders* zullen komen, hebben echter nu reeds, zonder er ingetrokken te zijn, een voordeeltje behaald. Ziet hier dit voorval, zoo als het door de Belgische dagbladen wordt medegedeeld. » Een Belgische gendarme van Betzdof was te Arlon, de hoofdplaats der Belgen in het Luxemburgsche, de soldij voor zijne brigade gaan halen. Met dit geld terug keerende, hetwelk hij in zakken voor zich op het paard had liggen, reed hij over het grondgebied van de vesting, om den weg te verkorten. Bij Hollerich werd hij door de Pruissische lansiers bemerkt. De gendarme zet het op een galop, doch door den spoed laat hij zijne zakken met geld vallen, welke door de Pruissen worden gevonden. Hij ontkwam; doch ten koste van het geld. Men zegt, dat de generaal de Tabor dit geld van den militairen gouverneur van Luxemburg heeft terug gevorderd, onder belofte, dat hij den gendarme zal straffen.” — De teruggave van dit geld is nog niet gevolgd, en zal wel nimmer volgen.

Van den 20sten. Door eenen ons medegedeelden brief van de citadel van Antwerpen, onder dagteekening van den 18 dezer, zijn wij in staat gesteld, bekend te maken de volgende

DAGORDER voor de bezetting van de citadel en onderhoorige forten en Zr. M. zeemagt op de schelde.

DAPPERE KRIJGSBROEDERS!

Het oogenblik, waarop de Oud-Hollandsche trouw eene nieuwe beproeving zal ondergaan, nadert; binnen weinige dagen zal zich een Fransch leger voor deze muren vertoonen, om ons zoo mogelijk tot de overgaaf dezer sterkte, benevens de onderhoorige forten, met kracht van wapenen te dwingen.

Vol vertrouwen op de regtvaardigheid onzer zaak, zullen wij dit leger onverschrokken te gemoet zien.

Krijgsbroeders! Geheel Nederland, ja zelfs geheel Europa houdt het oog op ons gevestigd, toont dan in het algemeen en elk uwer in het bijzonder, dat het vertrouwen, dat onze dierbare Koning ons geschonken heeft, niet aan onwaardigen besteed is.

En nemen wij het onwankelbaar voornemen, om ons met mannenmoed tot het uiterste te verdedigen. *Leve de Koning!* De generaal, opperbevelhebber
CHASSÉ.

De verjaardag onzer geliefde Koningin is des Zondags, den 18 dezer, op het kasteel met het houden eener groote parade gevierd geworden. De dagorder is op nieuw aan de bezetting voorgelezen en met een aanhoudend gejuich van *leve de Koning!* begroet geworden.

De troepen hebben eergisteren de bomvrije lokalen betrokken. Alles is er nog steeds onophoudelijk werkzaam met het versterken en vermeerderen der verdedigingsmiddelen. Ieder is met den besten geest bezield en beijvert zich, in zijnen kring, het zijne bij te dragen, tot handhaving van Neerlands zoo zeer miskende eer. Tot bereiking van dit zoo edel doel is der brave bezetting geene opoffering te groot en is zij tot alles bereid. De gansche bezetting geniet de beste gezondheid en is vol moed.

REDEVOERING van den Heer Mr. W. J. QUINTUS, uitgesproken in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op den 17 November jl., bij de beraadslagingen over de *ontwerpen van wet betrekkelijk de buitengewone begrooting over 1833.*

EDEL MOGENDE HEEREN!

Indien men vraagt, of niet de Nederlandsche Natie vurig naar den vrede verlangt? verlangt, dat koophandel, en zeevaart en nijverheid, en in het algemeen alle bronnen van maatschappelijke welvaart weder onbelemmerd vloeijen? Of het niet tijd wordt, dat onze schutterijen weder aan het leven, waartoe zij behooren, aan hunne beroepsbezigheden en huisgezinnen, waaraan zij slechts voor eenen korten tijd, ter verdediging van de grenzen des Vaderlands, schenen te zullen worden onttrokken, worden terug gegeven? Of, bij langer verwijl, niet vele leden van die schutterijen eene levenswijze zullen aannemen, welke niet de hunne is, van het waarnemen van hun beroep en kostwinning zullen ontwennen? Of niet de kostwinning van velen, door het lang gemis van het hoofd of den steun des huisgezins, zal verloopen? Of niet door het gedurig hooger opvoeren der belastingen de Natie te zeer wordt gedrukt? Of niet, door de verbazende vermeerdering onzer nationale schuld en de daaruit voortvloeijende telkens hooger en hooger stijgende rentebetalingen, het uitzigt om de belastingen, die wij nog niet dan toenemende gekend hebben, ook eindelijk eens te zien verminderen, al donkerder en donkerder wordt? — Dan zullen wij dit alles toestemmend moeten beantwoorden, en als uit éénen mond roepen: er moet ten spoedigste, ook ten koste van anders belangrijke punten, een einde aan dezen ter verkwijning en verderf leidenden staat van zaken gemaakt worden! Geen heil in den oorlog wij verlangen allen den vrede! Doch, vraagt men verder, moet dit einde van zaken, deze staat van vrede gekocht worden met verzaking van onze eer, met verlies van onze onafhankelijkheid en van ons volksbestaan? — dan antwoorden wij allen welberaden, maar met geestdrift, neen, nimmer! Maar zijn dan, zoo als de onderhandelingen thans staan, met het toegeven aan de vorderingen onzer vijanden onze eer, onafhankelijkheid en volksbestaan gemoeid? Ik weet het niet, maar ik moet het gelooven, omdat ik weet, dat, zoo als de Natie door eerbied en liefde aan den Koning verbonden is, zoo ook de Koning de Natie bemint en zich ten naauwste aan haar verbonden erkent en door daden betoont, en omdat ik mij overtuigd houde dat Hoogstdezelve even zeer verlangt aan Nederland den vrede met al deszelfs heilrijke gevolgen te schenken, als Nederland reikhalst naar het genot van die weldaad en geenszins eenen, hetzelve meer en meer ten ongeluk voerenden, staat van krachtsoverspanning zal doen voortduren, wanneer niet de wezenlijke belangen des volks dit vorderen.

Ik voor mij geloof niet, dat van de beslissing der zoogenaamde Belgische kwestie alleen de rust van Europa afhangt, en dat de Conferentie zich al den tijd, gedurende welken zij ons om den tuin geleid heeft, daarmede alleen heeft bezig gehouden.

Ik geloof niet, dat het de ware en opregte bedoeling van *wettige Souvereinen* kan zijn tegen eenen *wettigen Souvereinen* oproer, meineed en verraad te beschermen en te handhaven. Zoodoende zouden zij den dolk tegen hunnen eigen boezem keeren. Maar ik geloof, dat onze zaak slechts een aanhangsel is van eene veel meer omvattende beraadslaging, waarvan het besluit nog altijd opgemaakt wordt, en bij welks daadwerkelijke ten uitvoerlegging, op eene krachtige en afdoende wijze, tusschen de strijdige beginselen, welke Europa beroeren, zal beslist worden.

En wat ons betreft, Ed. Mog. Heeren! wat moeten wij doen, om het heilzaam oogmerk, dat wij allen bedoelen, den staat van rust en vrede, te helpen bereiken? Wanneer nu nieuwe offers van het brave volk, dat wij vertegenwoordigen gevraagd worden, zullen wij dan de gelden, die vereischt worden tot handhaving van den geduchten staat van tegenweer, waarin het Rijk zich door de zorg des Konings en der Nederlandsche Prinsen, zijne doorluchtige zonen, bevindt, weigeren? Zullen wij onze dappere vloten en legers zonder voedsel, zonder deksel, zonder betaling laten, in een woord, hun het noodige onthouden? dan voorzeker zouden wij ons eenstemmig doel geenszins bereiken, maar gelijk zijn aan hen, die, bij het zamenpakken van donkere wolken, en tegen het losbersten des onweders, de openingen en ingangen van hunne woningen openzetten, opdat de orkaan daar zoo veel te gemakkelijker binnen dringe en ook hunne dierbaarste panden verwoeste en verniele. Dat zou de dwaasheid zelve zijn; dan zouden wij de heillooze oogmerken onzer openbare en geheime vijanden, die niet minder door onze eenstemmigheid, door den band van eendragt en vertouwen, welke Vorst en Volk te zamenbindt, dan door onze ligchamelijke magt, eerbied en ontzag moeten inboezemen, uittermate bevorderen. Hunne eischen zouden, gelijk nu reeds de ondervinding heeft geleerd, bij meerdere opofferingen onzerzijds, steeds hooger klimmen. Zij zouden zelfs bij de aanneming hunner voorstellen ook nu weder terug trekken, en met nieuwe, zeer zeker onze eer en ons bestaan kwetsende vorderingen te voorschijn treden. De voor ons noodlottige gebeurtenis, waarop zij reeds zoo lang te vergeefs gewacht hebben, en, wordt mijne hoop vervuld, eeuwig te vergeefs wachten zullen, de verbreking van den band, die onze kracht uitmaakt, zou dan plaats hebben. Onze vijanden zouden door onze verdeeldheid over ons heerschen, en zeker zegevieren.

Hoe zwaar het ons dus ook vallen moge, wij moeten, mijns inziens, in dit oogenblik niet vertragen. Wij behooren ons zelven gelijk te blijven. Hebben wij niet eenparig aan den Koning geantwoord: » dat wij, sterk door eenstemmigheid van » gevoelen en door de regtvaardigheid onzer zaak, de vrucht eener edele en groot» moedige volharding verbeiden?” Of zouden wij, hetgene wij met de eene hand opgebouwd hebben, met de andere weder afbreken! Neen! op de vraag van te zijn of niet te zijn, kan het antwoord niet twijfelachtig wezen.

Brengen wij dus nog eenmaal dit offer op het altaar des Vaderlands. Brengen wij het met den wensch, dat het binnen kort geheel of grootendeels onnoodig moge worden be-

vonden en ongebruikt terug gegeven, zoo als ons dit bij het wegvallen der omstandigheden, welke hetzelve noodzakelijk maken, door het ontwerp van wet zelve gewaarborgd wordt; dat het gebruikt worde met die naauwgezetheid, met die spaarzaamheid, waarmede men de gift behoort te gebruiken van hem, die van zijne nooddruft geeft, maar met een edel en heilig doel.

Brengen wij het met den wensch, dat in allen gevalle dit het laatste buitengewone zij, dat het Vaderland van ons behoeft te vorderen.

Brengen wij het, opdat, gelijk onlangs bij eene andere gelegenheid een onzer welsprekende staatslieden aanvoerde, opdat, zeg ik, »wij behouden hetgene wij hebben, en ons onze kroon niet ontroofd worde."

Het is in dit vertrouwen en levende in deze hoop, dat ik voor de wet zal stemmen.

CHOLERA-BERIGTEN.

	Nieuwe Zieken.	Overl.	Herst.	Nog in behandel.
Amsterdam, den 19—20 Nov. . . .	1 . . .	0 . . .	1	13
„ „ 21 „ . . .	0 . . .	1 . . .	1	11
Rotterdam, den 17—19 Nov. . . .	3 . . .	1 . . .	2	4
Leiden, den 18—19 Nov. . . .	1 . . .	0 . . .	1	4
Amersfoort, den 19 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	1	6
Gouda, den 16—18 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	0	2
Schiedam, den 17—19 Nov. . . .	0 . . .	0 . . .	1	0

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 10 Nov. J. Noord, *Vrouw Petronella* (Dordrecht), van Narva naar Dordrecht.
Den 11 Nov. K. J. Masker, *de Goede Trouw* (Groningen), van Reval naar Rotterdam.
K. A. Tap, *Maria Bertha* (Pekel-a), van Dantzig naar Termunterzijl.
B. H. Swart, *de Harmanna Froukea* (Groningen), van Dantzig naar Amsterdam.
M. A. de Boer, *Maria Henrietta* (Amsterdam), van Koningsb. naar Frankrijk.
J. H. de Boer, *Johanna Margaretha* (Amsterdam), van Petersburg n. Amsterd.
J. H. Brandt, *Elisabeth* (Amsterdam), van Petersburg naar Amsterdam.
Den 12 Nov. H. F. Klie, *de Eersteling* (Rotterdam), van Petersburg naar Amsterdam.
J. G. Vos, *Goede Welvaart* (Pekel-a), van Dantzig naar Berwick.

WIND.

Den 10den O. — Den 11den Z.O. — Den 12den en heden den 13den Z.

ELSENEUR den 13 November 1832. Van ALLER & Co.

Het KUNSTLIEVEND GENOOTSCHAP *ter aanmoediging en bevordering van Teeken- en Schilderkunst te Groningen* berigt, dat, ten gevolge van het uitgeschreven Programma des Genootschaps, ten onderwerp gesteld hebbende: EEN BRAND BIJ NACHT IN EEN GEHUCHT, behoorlijk Gestoffeerd, het Naambiljet van het Bekroonde Stuk, no. 3, met het devies: *Doe gij, o ed'le Schilderkunst! ons naar volmaking streven*, in deszelfs Vergadering van den 3 November is geopend, waaruit is gebleken, de Inzender van bovengenoemde Schilderij te zijn onze Stadgenoot G. K. DE JONGE, aan wien dus de uitgeloofde Eereprijs van vijf Tienguldenstukken, benevens een Getuigschrift, is toegewezen.

Tevens heeft het Genootschap besloten, om aan den Inzender van de Schilderij no. 2, met de spreuk: *Denk, haat uw poging niet, de wil is prijzenswaard*, om het zoo zeer verdienstelijke en naastaankomende tot het Bekroonde, een vereerend Getuigschrift uit te reiken; en heeft zich, na verzochte opening van het Naambiljet, als den Vervaardiger gemeld: de Heer J. H. AIKES, te *Eenrum*.

Elk der niet bekroonde Stukken zal, benevens het ongeopend Biljet, tegen overgave van de zinspreuk, met dezelfde hand geschreven, alsmede van een' afdruk van het Cachet, waarmede het Naambriefje is verzegeld, aan den Vertooner, binnen den tijd van twee maanden, worden terug gegeven.

De ingekomene Stukken zullen voor de Leden ter bezigtiging gebragt worden op de Vergadering van den 1 December aanstaande.

GRONINGEN den 22 November 1832.
Namens het Genootschap:
P. J. DE JONGE, *Secretaris*.

⁂ Heden nacht beviel zeer voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON de Hoog Wel Geboren Vrouwe H. E. Baronnesse DE VOS VAN STEENWIJK geboren BACKER, Echtgenoote van
Mr. J. A. G. Baron DE VOS VAN STEENWIJK VAN DEN HAVIXHORST.
HAVIXHORST den 17 November 1832.

⁂ Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER AAFJE JOHANNA VAN SLOTERDIJCK, geliefde Echtgenoote van
Mr. E. J. OFFERHAUS.
GRONINGEN den 18 November 1832.

⁂ Ons jongste KINDJE, in wiens bezit wij ons slechts 13 weken mogten verblijden, werd ons heden door den dood ontrukt — gevende hiervan langs dezen weg kennis.
GRONINGEN den 21 November 1832.
J. TOBENGA.
G. TOBENGA. geb. KLAASSENS.

⁂ Heden is, in den ouderdom van ruim 41 jaren, overleden GRIETJE KUITERT, gesepareerde Vrouw van J. FENNEMA.
GRONINGEN den 21 November 1832.

⁂ De HOUDERS DER BANK VAN LEENING te *GRONINGEN* adverteren, dat alle Panden, zoo bij hen in de maanden Augustus, September en October 1831 zijn *Verzet*, en geteekend met de letters K, L en M, zullen moeten worden Afgerent en Gelost, en wel letter K van den 19 tot den 23 November, letter L van den 26 tot den 30 November, letter M van den 3 tot den 7 December; zullende, bij gebreke van dien, anders *finaal* Verkocht worden.

⁂ Tot zuivering van NIET INGESCHREVENE HYPOTHEKEN wordt bekend gemaakt het navolgend Exploit:

In den jare eenduizend achthonderd tweeëndertig, den twintigsten November, ten verzoeke van den Heer HARMANNUS BEEKHUIS DAMSTÉ, *Koopman en Commissionnair* en zijne Ehevrouw Mejufvrouw CHRISTINA MARIA DIEPHUIS, zonder beroep, beide wonende te *Groningen*, heb ik DERK WILKENS, Tz., *Deurwaarder* bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Groningen*, aldaar woonachtig, geïnsinueerd aan den Heer OFFICIER VAN JUSTITIE bij welgemelde Regtbank, eene Expeditie van eene Akte van Depôt van een gecollationeerd Afschrift van eene Akte van Publieken Verkoop, den dertigsten Julij 1800 tweeëndertig, opgemaakt door Mr. EDO JOHANNES OFFERHAUS, openbaar Notaris, residerende te *Groningen*, in tegenwoordigheid van Getuigen, behoorlijk geregistreerd, houdende overdragt van

1) Eene BEHUIZING, staande aan het Loopende Diep, bij de groote Spilsluizen, tusschen de Ebbinge- en Boteringe-bogen, te *Groningen*, en

2) Eene BEHUIZING, staande en gelegen Noordzijde in de Achter-de-Muur, tusschen de Ebbinge- en Boteringestraten, te *Groningen*, welke Huizen hebben toebehoord aan ROELF MULDER, *Landbouwer*, wonende op de *Hoogte*, onder *Vliedorp*, Kwartier *Appingedam*; WILLEM VINCKERS VAN BERGEN, *Zeeman*, zonder vaste woonplaats; MARIA BRONGERS, Weduwe W. J. VINCKERS, zonder beroep, wonende te *Groningen*; MARIA HENDERIKA VAN BERGEN, Weduwe D. R. HARTMAN, wonende te *Groningen*, en ROELINA KLAZINA VAN BERGEN, zonder beroep, wonende te *Groningen*; welke Akte van Depot is opgemaakt ter Griffie van meergemelde Regtbank, den achtsten November 1800 tweeëndertig, behoorlijk geregistreerd; — en heb ik, ten verzoeke als boven, aan den Heer OFFICIER VAN JUSTITIE verklaard, dat mijne requiranten, onzeker zijnde, of er Legale Oningeschrevene Hypotheken op het verkochte bestaan, van deze insinuatie Publicatie zullen doen overeenkomstig het voorschrift van artikel 683 van het Wetboek van Burgerlijke Regtspleging.

Afschrift van gemelde Akte van Depôt met een Afschrift dezes heb ik gelaten aan den Heer OFFICIER VAN JUSTITIE voornoemd, exploit doende aan zijns Parquet en sprekende aldaar met den Heer OFFICIER VAN JUSTITIE in persoon, die het Origineel dezes heeft geviseerd.

De kosten zijn drie Guldens 82 Cents.

(Get.) D. WILKENS, Tz., *Deurw.*

Gezien dit Exploit en Afschrift van hetzelve en van de daar in vermelde Akte van Depôt, ontvangen bij ons OFFICIER VAN JUSTITIE te *Groningen*, den 20 November 1832.

(Get.) S. GOCKINGA.

Geregistreerd te *Groningen*, den eenentwintigsten November achttienhonderd tweeëndertig, deel 22, folio negendertig, verso vak acht, ontvangen voor regt en verhooging een Gulden tien en een halve Cent.

(Get.) POSTER.

Voor eensluidend Afschrift:
Mr. H. TRIP,
Procureur.

Aanstaanden *MAANDAG*, den 26 dezer, zullen, voor het NIEUWE BOELHUIS, worden Verkocht: diverse HUISMOBILIA, KLEEDEREN, BEDDEGOED, eene partij OUDE LEIDSCHE KAAS en DROOG SPEK en veel meer andere GOEDEREN; te bezien des morgens van 10 tot 12 uren.

Groote VERKOOPING VAN EIKEN BOOMEN.

Ten overstaan van den Griffier J. VEENHOVEN, Hz., zal de Weduwe G. D. FIEBENS, op Maandag, den 26 November 1832 en volgende dagen, telkens des middags precies te 12 uren, op hare Plaats *VEENLUST*, aan den Trekweg te *Westerbroek*, publiek doen Verkoopen: *Vijftienhonderd* aldaar op den Wortel staande extra zware en ligtere EIKEN BOOMEN, benevens 47 stuks uitmuntende ESSCHEN en DENNEN, waarmede den eersten dag een begin zal worden gemaakt.

⁂ Mr. J. D. TRESLING, openbaar Notaris, residerende te *Slochteren*, gedenkt, op *Woensdag*, den 28 November 1832, des voormiddags te 10 uren, ten Huize van den Kastelein B. J. BRASSINGA, te *Kolham*, ten verzoeke van K. K. HARTENHOF en CONSORTEN, en ten overstaan van het VREDEGEREGT van het Kanton *Appingedam*, publiek te Verkoopen:

I. Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, geteek. no. 40, met ongeveer 35 Bunders BOUW- en WEIDELAND.

II. Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, geteek. no. 40 *a*, met ongeveer 35 Bunders BOUW- en WEIDELAND; beide percelen staande en gelegen te *Kolham*.

III. 10 Bunders en 50 Roeden HOOILAND, in onderscheidene stukken te *Harkstede* gelegen.

Mr. J. D. TRESLING.

HOUTVEILING.

Op Woensdag, den 28 November 1832, des voormiddags te 11 uren, zal, ten Huize van R. ENGELSMAN, publiek, onder werkelijke Houtkoopers, worden Geveild:

Eene mooije groote Kofslading BREWIGSCHE VUREN BALKEN, JUFFERS en SPIEREN. — Dit Hout zal genommerd liggen bij den Zaagmolen van WILKENS & ENGELSMAN, aan het Dwarsdiep, te *Veendam*, alwaar de Notitiën te bekomen zijn.

⁂ Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA, Advokaat en Notaris, residerende op het *Hoogezand*, zal, ten verzoeke van den Heer J. A. BELLINGA, op Vrijdag, den 7 December aanstaande, des avonds te 5 uren, ten Huize van A. L. MEURS, te *Martenshoek*, voor 3 of 6 jaren, publiek Verhuren:

Eene BOEREN BEHUIZING en SCHUUR, met TUINEN, SINGELS, LANEN en eenige LANDERIJEN, groot ruim 11 Bunders, staande en gelegen te *Westerbroek*, thans in huur gebruikt bij CORNELIS BERENDS DRENT, benevens ongeveer 12 Bunders HOOILAND, gelegen op de *Westerbroekstermade*.

Om de Landerijen, Singels en Lanen dadelijk, de Tuinen op den 12 Maart en de Behuizing en Schuur beide op den 1 Mei 1833 te aanvaarden.

De gemelde Goederen zijn inmiddels *Uit de Hand te Koop* bij den Heer BELLINGA opgemeld, te *Scheemda*, als ook bij den ondergeteekenden Notaris.

Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA.

⁂ Ter instantie van KLAAS JACOBS KOOI en Vrouw, zal, in de maand December 1832, publiek, voor den tijd van zes achtereenvolgende jaren, worden Verhuurd: hunne kapitale BOERENPLAATS, met 20½ Bunders best GROEN- en BOUWLAND, staande en gelegen tusschen *Wehe* en *Leens*. Nadere informatie bij den Deurwaarder DE VRIES, te *Obergum*.

⁂ *TE KOOP* of *TE HUUR*, tegen aanstaanden Mei: eene roijale BEHUIZING en TUIN, *met* of *zonder* vier Grazen best LAND daarachter, staande en gelegen te *Sappemeer*, thans bewoond door den Heer H. B. BUZEMAN, *Koopman in Wijnen en Kruidenierswaren*. De gadingmakenden vervoegen zich bij A. VISSCHER, te *Hoogezand*.

⁂ *TE HUUR* of *TE KOOP*, om voort te aanvaarden: eene ruime BEHUIZING en TUIN, geschikt voor onderscheidene Affaires, staande en gelegen buiten de Heere-poort, om den hoek van de Brandenburger-steeg; te bevragen bij H. VAN ULPHEN, in de Nieuwe Boteringe-straat.

⁂ *TE HUUR*, om, des verkiezende, dadelijk te aanvaarden: eene wel doortimmerde HEEREN BEHUIZING, no. 76, staande aan de Straat te *Grijpskerk*, laatst bewoond geweest door nu wijlen Mejufvrouw AALTJE T. WIERSEMA, waarin onderscheidene Vertrekken, STAL en WAGENHUIS, alsmede een of twee TUINEN en ongeveer 2 B. en 50 R. best GROENLAND daarbenevens. Te bevragen ten Kantore van den ondergeteekende, Notaris te *Grijpskerk*.

Mr. M. DE MUINCK.

⁂ De BENEDENWONING van den Heer VAN SWINDEREN, op den hoek van de Ebbingestraat, aan de Groote Markt, is tegen den 1 Mei aanstaande *TE HUUR*.

Beste GROVE STEENKOLEN zijn te bekomen bij

N. BEETS,
in het wijde van de Heere-straat.

⁂ De ondergeteekende heeft de eer, hare Stad- en Landgenooten te verwittigen, dat zij, door het overlijden van haren oudsten Zoon, de AFFAIRE van ZERKHOUWER blijft continueren onder opzigt van eenen bekwamen KNECHT en haren eenigen overgeblevenen ZOON.

GRONINGEN den 21 November 1832.
De Weduwe P. KORST.

LEEST HIER.

De Koopman ARON VAN DAM, woonachtig in den Karolieweg, over de *R. K. Kerk*, berigt aan het geëerde Publiek, dat hij tegen zeer billijke prijzen Inkoopt, tegen kontante betaling en zonder verpligting van er iets tegen in te Ruilen: alle soorten van MANS en VROUWEN KLEEDEREN.

157ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der vierde Klasse.

Eerste Lijst. No. 15422, een prijs van *f* 5000. No. 11191, een prijs van *f* 1000. — *Tweede Lijst.* No. 13121, een prijs van *f* 2500. No. 13406 en 7843, ieder een prijs van *f* 1000. — *Derde Lijst.* No. 12796, een prijs van *f* 25,000. No. 7340, 13652 en 2014, ieder een prijs van *f* 1000. — *Vierde Lijst.* No. 12967, een prijs van *f* 1000. No. 7626, een prijs van *f* 1500.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 16 tot en met den 22 November zijn alhier geboren 16 zoons en 9 dochters; gehuwd 5 paren; overleden 7 ouden en 7 jongen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, *op de Beurs te* Amsterdam, *den 21 November.*

			gebl.
Nederl., Werk. Sch.	2½ pc.	39 à 39½	39⅛
Uitgestelde Schuld		¾ - ⅞	
Kansbiljetten		*f* 14 - 14½	14⅜
Stellen van uitgel. dito		*f* -	
Amortisatie Syndik.	4½ pc.	65¼ - 66	65½
dito dito	3½	— 51¾ - 52¼	52
Domein Losrenten .	2½	— -	
Handel-Maatschappij	4½	— 78 - 78¾	78½
Schatkistbilj. *f* 1000	6	— 99½ - 99¾	99⅝
dito *f* 100	6	— 99½ - 99¾	99⅝
dito *f* 50	6	— -	
Oorlogslasten	5	— 88½ - 89¼	88¾
Leening 1831 . . .	6	— 94¼ - 95¼	94⅝
Nieuwe dito 1832 .	5	— 74¼ - 75	74⅝
Fr., Ins. op 't Grootb.	3	— 66¾ - 67¼	67⅛
Certificaten v. dito	3	— -	
Rusl., bij *Hope* & *C.*	5	— 91 - 91½	91¼
Negotiatie 1828 . .	5	— 92¾ - 93¼	93
Ins. op 't Grootboek	6	— 56½ - 57	56⅞
Cert. van dito	6	— 56¼ - 56¾	
Cert. dito Hamb. Ad.	5	— -	
dito te Londen gen.	5	— -	
Leening 1831	5	— 83½ - 84¼	84

			gebl.
Pruiss., in Lond. gen.	5	pc. [illegible] —	
Idem, 2de Ligting	5	— -	
Spanje, Amst. Perp.	5	— 48 - 48½	48⅜
Te Parijs en L. ged.	5	— 10¾ - 11¼	[illegible]
Uitgestelde	5	— 7¼ - 7⅜	[illegible]
Renten Perpetuel . .	3	— 29¼ - 29¾	[illegible]
Poolsche Loten	*f*	-	
Weener-, Bank .	5 pc.	-	
dito	4	— -	
Certificaten	2½	— -	
Metalliek	5	— 79½ - 80¼	80
dito te Londen gen.	5	— -	
dito	2½	— -	
Bank-Actien	3	— -	
Aand. *f* 100 bij Rotschild		-	
dito *f* 250 dito	4 pc.	-	
Nap., Cert bij *L.&B.*	5	— -	
dito Nap. Adminis.	5	— 92¾ - [illegible]	[illegible]
dito te Lond. geneg.	5	— -	
Den., Neg. in Lond.	5	— -	
Engeland, Consols.	5	— 83½ - 83¾	83⅝
Grieken, te Lond.	5	— -	

Fluctuatiën der prijzen van sommige effecten.

Werk. Sch. 39½, 3/16, 1/8, 1/16, 1/8, 3/16, 1/4, 3/16, 1/8. Dito 5 pCt. 74⅝, ⅝, ½, ⅝, 11/16, ⅝. Leening 1831 6 pCt. 95, 94¾, ½, ⅝. Oorlogsl. 89, 88⅞, ¾. Nieuwe Domein 11. Kansb. *f* 14 5/16, ⅜, 5/16, ⅜. Frankrijk 3 pCt. 67, 67⅛. 6 pCt. Roebels 56½, ⅝, ¾, ⅞. Sp. Perp. 5 pCt. 48¼, 5/16, ⅜. Dito 3 pCt. 29⅜.

(*Na de Beurs.*) De fondsen waren in het begin der Beurs iets flaauwer, doch later wederom meer gezocht. Van Antwerpen berigt men van gisteren morgen, dat door den generaal Chassé den vorigen avond twee seinschoten gedaan waren, die langs de gansche linie tot Vlissingen zijn herhaald geworden. Van daar het schieten, hetwelk te Breda en elders is gehoord geworden. — Pruiss. Loten *f* 85 a *f* 86.

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met *autharisatie*.)